

РЕШЕНИЕ

№ 877

гр. Б., 13.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря МИЛИЦА Т. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Административно
наказателно дело № 20222120202966 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59-чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на К. Г. Ж. с ЕГН ***** с адрес в ... и съдебен адрес в гр.Б., ул. ... чрез адв.Д. Д. АК-Б. против наказателно постановление №21-0769-004163 от 02.11.2021г издадено от началник група към ОД на МВР-Б., сектор „Пътна полиция”, с което за нарушение на чл.150а ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл.177 ал.1 т.2 от ЗДвП му е наложена глоба в размер от 300 (триста) лева.

В жалбата се правят оплаквания за незаконосъобразност на наказателно постановление. Твърди се за нарушение на процесуалния и материалния закон, излагат се аргументи. Моли се за отмяна и се претендират разноски.

Жалбоподателят редовно призован не се явява. За него се явява адвокат надлежно упълномощен. Не се сочат нови доказателства.

Административнонаказващият орган е редовно призован, като негов представител се явява ЮК-надлежно упълномощен.

След по отделна и съвкупна преценка на доказателствата по делото съдът, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На първо място жалбата е подадена в законоустановения срок от легитимно лице пред териториално и материално компетентен съд и против годен за обжалване акт. Производството пред БРС е редовно образувано.

От събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, съдът изведе следната фактическа обстановка:

Видно от АУАН серия АА, бланков №891680 от 12.12.2020г. (лист №8 от делото)

съставен от мл.автоконтрольор Е. И. Д.-служител в сектор „ПП“ в ОД на МВР-Б., на същата дата, около 13,49 часа, в град Б., по ул.“Ф.“ срещу № ... жалбоподателят К.Ж. управлявал личния си автомобил марка „Нисан“ модел „Примера“ с рег.№..., след като свидетелството му за управление на МПС е било отнето временно по реда на чл.171 т.1 б.“д“ от ЗДвП съгласно ЗППАМ №20-0431-000060/05.10.2020г. Това нарушение било констатирано от свидетелят Д. в присъствието на свидетеля А.Р.. За това, че Ж. управлявал МПС, след като временно му е било отнето СУМПС по реда на чл.171 т.1 от ЗДвП счел, че е нарушил нормата на чл.150а ал.1 от ЗДвП.

На жалбоподателя Ж. за посоченото по-горе нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за нарушение на чл.150а ал.1 от ЗДвП (лист 8 от делото). АУАН е бил подписан от него без възражения. В срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН били направени писмени възражения.

Образувано било досъдебно производство за престъпление по чл.343в ал.3 от НК. С постановление от 25.06.2021г прокурор от БРП прекратил наказателното производство на основание чл.243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 от НПК (лист 9 и 10 от делото). Препис от постановлението бил изпратен на началника на сектор „ПП“–Б..

Административнонаказващият орган приел фактическите констатации в АУАН и издал атакуваното наказателно постановление. В него при пълна идентичност на фактическата обстановка и правните квалификации на нарушението както в акта било наложено наказание на основание чл.177 ал.1 т.2 от ЗДвП глоба в размер на 300 (триста) лева.

Горната фактическа обстановка се доказва по несъмнен начин от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление (НП) са издадени от компетентни органи в кръга на правомощията им дадени от закона и установените от закона срокове.

Съгласно [чл. 150"а" ал.1 от ЗДвП](#), "за да управлява МПС, водачът трябва да притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство", т.е. според категорията на управляваното от него МПС се съобразява дали притежаваното от него СУМПС е "съответно". От друга страна, съгласно [чл.157 ал.1 от ЗДвП](#) той получава и контролен талон към това СУМПС и определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения. Този талон съпътства СУМПС и може да бъде отчет при съставяне на акт за констатиране на административно нарушение по ЗДвП (АУАН), който го замества за определен период от съставяне на акта.

Правното значение на СУМПС е изяснено в [чл.3,ал.3 от ЗБЛД/Закон за българските лични документи/](#), като тези, издадени от българската държава на нейните граждани, имащи функция и на документ за самоличност. Основното предназначение на СУМПС обаче е удостоверяване на правоспособността на лицето да управлява МПС от дадена категория. Като страна-членка на ЕС, България е транспонира в националното си законодателство

изискванията на [Директива 2006/126/ЕО](#) на ЕС от 20.12.2006 г., изменена с [Директива 2009/113/ЕО](#) на Комисията от 25.08.2009 г., [Директива 2011/94/ЕС](#) на Комисията от 28.11.2011 г., съответно съгласно [§ 2 от ПЗР на ЗБЛД](#) и [§ 35, т. 3 от ДР на ЗДвП](#) (ДВ. бр. 54/2010 г.). И докато ЗБЛД урежда "условията и реда за издаване, ползване и съхранение на българските лични документи", включително СУМПС, то ЗДвП "урежда... изискванията за правоспособност на водачите на ППС,... както и принудителните мерки, които се прилагат, и наказанията за нарушаване на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове", като целта е "да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от МПС". Дадено лице ще придобие правоспособност за управление на МПС по правилата на ЗДвП, за което има правото да получи, съответно държавата е длъжна да го снабди със СУМПС по реда, установен в ЗБЛД, за да може да удостовери "правоспособността за управление на МПС". Съгласно този закон, СУМПС като български личен документ е собственост на държавата (чл. 2) и то се предава на органа, който го е издал, при изтичане на неговата валидност ([чл. 10, ал.1, т.5 от ЗБЛД](#)), т.е. той е "индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на МПС" от "категорията/ите, за които е валидно" ([чл.50, ал.1](#) и [чл. 53 ал.1, т.10 от ЗБЛД](#)), като сроковете за валидност са определени в двата цитирани закона, съобразено с посочените директиви на ЕП и на ЕС и Комисията на ЕС. С [§ 1, т.2 б"ж" от ДР на ЗБЛД](#) е дефинирано какво е "нередовен български личен документ" - "с изтекъл срок на валидност", а съгласно [чл. 81, ал.2, т.6 от ЗБЛД](#) - притежателят му подлежи на санкция по административен ред, ако "използва нередовни български лични документи" (с ал.1, т.7 на същия член е наказуемо и неподаването в срок до 30 дни на заявление за издаване на ново СУМПС при промяна на постоянното местоживее на лицето). Изводът е, че по ЗБЛД се урежда документооборотът и ползването на БЛД, съответно предвижда санкции при нарушаване на свързаните с това правила.

За разлика от ЗБЛД, ЗДвП и приетите въз основа на него други подзаконови нормативни актове предписват правила, свързани с управлението на МПС. И докато СУМПС удостоверява правоспособността на лицето да осъществява такава дейност, **придобиването и запазване във времето на придобитата от лицето правоспособност се свързва с усвояването на определени знания и постигане на умения от него на основата на определени минимални стандарти за физическа и умствена годност за управление на съответните ППС, което намира своето отражение при първоначалното издаване или при периодичното подновяване на СУМПС, което, според цитираната Директива на ЕП и ЕС, инкорпорирана в законодателството ни, ще даде възможност за "редовен контрол... за съответствие" с тези минимални стандарти за постигане на посочените цели, общи за ЕС, поради което те "следва да съвпадат с подновяването... и да се определят от срока на валидност на СУМПС"**. По този начин, всяка държава-членка на ЕС, съобразявайки установените за общността срокове за *административна валидност на СУМПС*, може да ги и намали, за по-ефективен контрол

върху годността на водачите на МПС, включително и само за дадена категория МПС с оглед специфичната отговорност на водачите им. **Поради това следва да се приеме, че изискването за "съответно свидетелство за управление на МПС" значи "да е валидно", както с оглед на срока на неговата "административна валидност", така и за "категорията МПС", което се управлява от водача.**

Видно то приложената Заповед за налагане на принудителна административна мярка №20-0769-002811 от 14.12.2020г (лист 12 от делото) издадена от полицейски инспектор към ОДМВР-Б., връчена на нарушителя Ж. на 21.12.2020г и влязла в сила на 29.12.2020г, СУМПС било временно отнето на основание чл.171 т.1 б."д" от ЗДвП до заплащане от негова страна на дължима глоба.

С Решение №3 от 23.03.2021г на Конституционния съд по к.д.№11/2020г са обявени за противоконституционни чл.171 т.2 б."д" и чл.171 т.2 б."к" от ЗДвП. Основният мотив на конституционните съдии за това тяхно решение е, че временното отнемане на СУМПС на водач и временно спиране от движение на ППС на собственик за неплатени глоби противоречат на функциите и целите на принудителните административни мерки и на практика се превръщат в санкция за несъществуващо административно нарушение, което е в противоречие с принципа за правова държава, уреден в чл.4 ал.1 и ал.2 от Конституцията на Р България. Конституционните съдии са посочили още, че с предвидените в оспорените разпоредби законодателят заобикаля закона и предвидените в него ред за принудително изпълнение на едно парично задължение, чрез което ограничава упражняването на правото на гражданите да се придвижват свободно и да напускат пределите на държавата, както и правото на собственост.

В Решение №3 от 28.04.2020г по к.д.№5/2019г КС е посочил, че прилагането на обявления за противоконституционен текст към висящо производство е в противоречие с принципа на върховенство на закона и нарушава забраната на чл.5 ал.1, а именно, че никой закон не може да противоречи на Конституцията. Ако противоречи, то той не е част от правната система, а следователно не е приложимо право, което единствено има значение за решаването на правни спорове. Спрямо правоотношения, предмет на висящи съдебни производства, обявленият за противоконституционен текст на закона не се прилага, за да не се постановят съдебни решения, противоречащи на Конституцията и уронващи върховенството ѝ. С оглед на това, и с цел да се избегне несправедлив изход на даден съдебен процес с постановяването на противоконституционно решение, от разпоредбата на чл.150 ал.2 изречение трето се извежда изключение от общото правило.

Тъй като настоящото дело представлява висящо производство по прилагане на разпоредбата на чл.171 т.1 б."д" от ЗДвП, с която се запълва състава на чл.150а ал.1 от ЗДвП, то гореизложените съждения са релевантни. Обявената за противоконституционна разпоредба не следва да се прилага по настоящото висящо производство, поради което е налице липса на съставомерен признак, по-конкретно управлението на МПС в срока на лишаване на водача му от СУМПС по административен ред.

С оглед изложеното наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на делото основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси, поради което и на основание чл.63д ал.1 от ЗАНН следва да бъде уважена. Съдът намира, че размерът на адвокатското възнаграждение (300 лева) е определен съгласно размерите отразени в Наредба №1 от 09.07.2004 г за минималните размери на адвокатските възнаграждения и следва да бъде уважен.

Мотивиран от изложеното по-горе и на основание чл.63, ал.2 т.1 и чл.63д ал.1 от ЗАНН, Б.кият районен съд, V-ти наказателен състав

-

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №21-0769-004163 от 02.11.2021г издадено от началник група към ОД на МВР-Б., сектор „Пътна полиция”, с което на К. Г. Ж. с ЕГН ***** с адрес в ... и съдебен адрес в гр.Б., ул. ... чрез адв.Д. Д. АК-Б. за нарушение на чл.150а ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл.177 ал.1 т.2 от ЗДвП му е наложена глоба в размер от 300 (триста) лева.

ОСЪЖДА ОДМВР-Б. да заплати на К. Г. Ж. с ЕГН ***** с адрес в ... направените по делото разноси в размер на 300 (триста) лева по адвокатско пълномощно.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Административния съд- Б. в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Копие от решението да се изпрати на страните.

-

Съдия при Районен съд – Б.: _____